

FARNÍ LIST KAPLICKA č.6/14

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výhně u Kaplice
naš vzor a patron*

ČERVEN 2014

Bratři a sestry!

V tomto měsíci se připravují naše děti na První svaté přijímání, které se uskuteční o pouti v Kaplici v neděli 29.6. Celkem bude 9 dětí (z nich 3 odjinud) a také 2 dospělí. Každé přijímání je oboustranné. Nejenom my přijímáme Ježíše, ale také on přijímá nás. Vyvolil si nás, abychom mu pomáhali uzdravovat tento svět. Nebojme se jít dětem příkladem v zapojení se do života farnosti a modleme se za ně, aby ona sláva nebyla jen něčím vnějším, ale hlubokým projevem vzájemného vztahu s Ježíšem. Vzpomeňme na příklad statečného chlapce sv. Tarsicia ze 3. stol. který se sám přihlásil k nebezpečnému úkolu přinést eucharistii uvězněným křesťanům. Po cestě však musel eucharistii bránit i za cenu vlastního života.

Skutečný eucharistický život je „vydávání se pro druhé“ Kež tak všichni žijeme.

P. Pavel

V Orientě platí: Společně jíst znamená být spolu v důvěrném vztahu. Pozvat někoho ke stolu znamená výraz přátelství - jí se týž chléb jako pán domu. Společné jídlo je výrazem vnitřního společenství a přízně. Pozvat ke stolu je výrazem důvěry.

Michael Schneider

foto z příprav dětí na 1. sv. přijímání

Slovo k farníkům

Přátelé,

letošní oslava svátku Božího těla je spojena s myšlenkou čtyř živlů – země, vody, větru a ohně. Tyto živly se totiž významně podílejí na vzniku svátostného znamení – chleba a vína. Zároveň se stávají symboly naznačujícími, co je nutné, abychom se i my stali Kristovým Tělem. Zde je tedy několik myšlenek k rozjímání. Obrazy malovaly děti pod vedením Marie Peroutové.

země – je živitelkou; chléb roste ze země (klasy), podobně vinná réva. V ní jsou potřebné živiny. Země se musí okopávat, což je někdy bolestivé. Zemědělec musí mít také trpělivost, protože poměrně dlouho trvá než zaseté semeno vzroste a přinese plody.

Země z níž roste Kristovo tělo je naše farnost, naše rodina, náš život. Jak pečujeme o tuto zemi (půdu)? Kypříme ji projevy lásky? Věříme, že z ní roste Kristovo Tělo?

Máme trpělivost jeden s druhým, nebo si myslíme že růst můžeme urychlit násilím?

I zde platí ono biblické slovo: „jeden zasévá, druhý okopává, ale Bůh dává vzrůst“ –na této

půdě může pracovat v návaznosti na sebe více lidí. Žádná dobrá aktivita se neztratí.

BOŽÍ TĚLO – CÍRKEV VYRŮSTÁ Z DOBRÉ PŮDY. CO DĚLAT ABY MÉ NITRO BYLO DOBROU PŮDOU, NIKOLIV TVRDOU ČI ZAROSTLOU TRNÍM?

voda - bez vody není života. Aby ze země něco vyrostlo, musí to být zaléváno.

Podobně jako voda působí Duch svatý, modlitba i každé dobré slovo.

Také svátosti – zvláště můžeme myslet na křest a obnovu svých křestních slibů.

Voda také spojuje mouku v těsto. Nás spojuje Boží Duch, modlitba a dobré slovo v jedno společenství.

Jak vypadá můj modlitební život? Jak prohlubuji svou víru? Čtu duchovní literaturu a bibli? Jak se snažím vyslovovat obcerstvující slova – pochvalu, povzbuzení, poděkování, prosbu za odpuštění i slova mého odpuštění? Jak se snažím očistit své nitro aby nebránilo růstu Božího těla?

BOŽÍ TĚLO – CÍRKEV ROSTE SKRZE VODU-MODLITBU A DOBRÉ SLOVO

vítr – napomáhá opylování, přivádí vodu

Pohyb je vlastnost všeho živého.

K růstu Kristova Těla je třeba,
abychom ve svém životě neustrnuli.

Pán nás formuje podobně, jako se
formuje těsto, nebo hmotiči formuje
hlínu v nádobu.

Necháme se Pánem formovat, svěříme
se do jeho rukou?

I bouře jsou třeba – pročistí vzduch.

Jsou znamením zkoušek, které
člověka formují. Pán tiší bouře našeho
života, přivádí nás skrze ně k sobě.

Vše musí být v pohybu, připraveno ke změně.

BOŽÍ TĚLO-CÍRKEV POTŘEBUJE K RŮSTU VÍTR-POHYB

oheň – nutný k upečení chleba

Pán nás třídí nás jako zlato i skrze oheň zkoušek a trápení. Cílem je vytvořit
z nás pokrm pro druhé, pokrm, který přináší radost a posilu. Pokrm, který se
dává – obětuje. Chápu takto oheň
zkoušek jako oheň očišťující od
sobectví?

Oheň poukazuje také na zapálení
Duchem. Co dělám pro to abych hořel
ohněm nadšení pro Krista?

Jen ten, kdo hoří může zapalovat
druhé. Jsme posláni do světa, abychom
ho celý zapálili láskou. Jak se o to
snažím? Jsem světlem?

Hledá místa, kde tento oheň hoří
abych se mohl nechat zapálit? (církevní akce, exercicie apod.)

BOŽÍ TĚLO JE DOTVÁŘENO OHNĚM DUCHA I ZKOUŠKAMI

Kdo hledá, nalézá

V pátek jsem měla v ordinaci hodně nemocných dětí. Po jejich ošetření jsem odešla do vedlejší místnosti, kde za závěsem máme malý koutek na převlečení a kde jsem si chtěla uvařit čaj.

Sestřička mezitím již pozvala do ordinace maminku s tříletou Terezkou na preventivní prohlídku. Dveře do ordinace byly otevřené, a tak jsem zaslechla malou Terezku, jak se ptá: „Kde je doktorka?“ „Přijde za chvíli,“ slyším odpovídat sestřičku.

To však Terezce nestačilo a vydala se mě hledat. Vešla do vedlejší místnosti, ale ani zde mě neviděla. Od sebe nás dělil dlouhý zatažený závěs. Ten však malou Terezku od hledání neodradil. Lehla si na zem a pod závěsem se proplazila. „Kuk“, jukla na mě a vítězoslavně se rozesmála, že mě našla. A já se rozesmála také, zvedla ji ze země a pohladila po vláskách...

„Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno,“ říká Pán Ježíš svým učedníkům v Lukášově evangeliu. Lk 11, 10

Kdo hledá, nalézá...

„Hledám, kde bydlíš, Pane, dnes u Tebe chci být,“... zpívá se v jedné písni.

„Hleďte a naleznete...“ praví nám Pán. Lk 11,9

„Rabi, kde bydlíš?“ ptají se Jan a Ondřej. *„Pojďte a uvidíte!“* odpověděl jim Ježíš.

Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. J 1,38-39

Dnes, 21. června, začalo astronomické léto. Léto – čas dovolených, čas cestování a poznávání nových míst, čas pro sebe a pro své blízké, čas hledání a nalézání, čas pro setkání s Pánem.

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ praví Pán Mt 11,28

Vojtěch Kodet ve své knize Hledám tvou tvář píše:..Pán nás předchází svou láskou, a tak nás uschopňuje milovat...On jako první nás hledá a podněcuje nás k tomu, abychom my hledali jeho. On jako první po nás touží a svou touhou odkrývá a provokuje naši touhu po něm, svou důvěrou probouzí naši důvěru, svou pokorou nás vede k pokoře a tím, jak nám slouží, nás uvádí do služby.

Mé srdce si opakuje Tvoji výzvu: „Hleďte mou tvář.“

Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej.. Ž 27, 8-9.

Přeji všem požehnané letní dny, abychom se nechali Pánem hledat a nalézat a sami hledali jeho tvář, a tak zakusili Boží lásku k nám. Krásná letní setkání s Pánem!

foto je ilustrační

Milena Voldřichová

Být

Být,
mít se, mít něco, či prostě žít?

Být bit,
či sám někoho pořádně zbit?
Mít domek, či byt
a přesto nadutý a nafoukaný
být?

Což takhle někoho pozlobit,
druhému spoustu nepříjemností přivodit?

Těžké by to přece nemělo být.

A žerty si z každého tropit,
stále se jen veselit,
chvíli moudrý a zas hloupý být,
prožívat radost, po té smutek cítit?

Ne!

Tak takhle by to přece nemělo být!

Bohu a druhu věrný být,
ze všech svých činů důsledky odvodit,
myšlenky nenechat bezúčelně zaznít,
...ale k Bohu je nechat zaměřit.

Nemyslet na sebe jen, spíš druhého v úctě mít.
Slova má by určitý význam a platnost měla mít,
o Králi všehomíra, plném lásky, by měla hovořit.
Království Jeho hledat, nikým a ničím si ho nedat vzít.
Svět naruby obrátit v touze nalézt Ho a za Ním jít.
Ježíše samého v největší úctě a na prvním místě mít.
Jeho samého oslavovat, chválit
a velebit,
to samozřejmostí by mělo být.

Svátek Božího Těla

K 750. výročí ustanovení svátku Božího těla pro celou církev

Jeden z neznámějších katolických svátků je do povědomí široké veřejnosti vtištěn jako Boží tělo čili slavnost Těla a Krve Páně, jak zní jeho oficiální název po novodobé liturgické reformě (od r. 1970). Jeho kořeny sahají hluboko do minulosti. Letos si připomínáme 750. výročí jeho rozšíření na celou církev.

Svátek byl poprvé zaveden r. 1246 v diecézi lutyšské tamním biskupem Robertem de Thorete († 1246) na prosby augustiniánské řeholnice bl. Juliány z kláštera Mont-Cornillon (Mons Corneli) u Lutychu na území nynější Belgie. Po dlouhá léta mívala vidění měsíce v úplňku, na němž bývala tmavá skvrna, resp. podle jiného podání jej kus chyběl – církevní rok trpěl tím, že v něm chyběl zvláštní svátek ke cti Nejsvětější svátosti oltářní (a Krista Pána v ní). Mezi učenci, kterým se s touto záležitostí svěřila, nescházel ani Jacques Pantaleon z Troyes, arcijáhen lutyšský, který jako Urban IV. dosedl r. 1261 na stolec sv. Petra.

Právě on bulou *Transiturus de hoc* rozšířil řečený svátek na celou církev. Dokument ovšem postrádá datum i místo vydání. Podle některých badatelů se tak stalo nejpozději 8. září 1264. Tentýž papež však ve svém sídelním městě Orviету ve střední Itálii dne 11. srpna 1264 vydal bulu *Transiturus de mundo* podobného znění, a sice pro patriarchát jeruzalémský.

Obširný úvod obou listin je jednou velkou adorací, osvětlující vlastní účel nového svátku – oslavu Krista skutečně přítomného ve svátosti oltářní. Vedle zmínky o každodenní připomínce při mši sv. stojí tu, že také ku změtení nevěry a pošestlosti heretiků se má alespoň jednou za rok konat slavnost k uctění tohoto tajemství. Děje se tak sice už ve čtvrtek Svätého týdne při památce Poslední večeře Páně a ustanovení svátosti oltářní při ní, ovšem toho dne se pro mnohé jiné obřady nedostává času pro důstojnou oslavu. Proto papež tomuto svátku vyhradil zvláštní den, totiž čtvrtek následující po oktávu svatodušních svátků (platí stále!), kdy se může vynahradiť to, co bylo v průběhu roku z různých příčin v úctě zanedbáno. Prikazoval slavné bohoslužby ve všech kostelích. Všechny věřící vyzval k účasti na kanonických hodinkách a na mši sv. v den svátku i v jeho oktávu, za což jim přislíbil duchovní odměnu v podobě odpustků. Veškeré dění směřovalo k povznesení a posílení katolické víry.

Sepsáním nových liturgických textů Urban IV. s vysokou pravděpodobností pověřil nikoho menšího než sv. Tomáše Akvinského (asi 1225 – 1274), svého dvorního teologa a poradce. Doposud se při zvláštních příležitostech včetně zmíněného svátku, začasť však již na novější nápěvy a texty přeložené do češtiny, hrají a zpívají jeho oslavné písně: Chvalte, ústa, vznešeného (Kancionál, č. 704 = *Pange lingua* (č. 705) k nešporám a k průvodu), K svátku tajemnému (tamtéž, č. 710 = *Sacris solemnibus*, pův. k matutině), Klaním se ti vroucně (tamtéž, č. 712 = *Adoro te devote*, pův. díkyčinění po mši sv.) a Sione, chval Spasitele (tamtéž, č. 717 = *Lauda, Sion, Salvatorem*, pův. sekvence ke mši sv.).

Papež Urban IV. však záhy zemřel (2. 10. 1264). Všeobecnému rozšíření nového svátku, který se nejprve ujal ve Francii a v německé oblasti, napomohla skutečnost, že na koncilu ve Vienne (1311 – 1312) byla Urbanova bula Klimentem V. vložena do kapitoly o relikviích a uctívání svatých a stala se tak součástí sbírky církevního práva zvané *Constitutiones Clementinae*, kterou vyhlásil jeho nástupce Jan XXII. (1317). Slavnost byla znovu potvrzena tridentským koncilem (1545 – 1563) v dekretu o svátosti oltářní (1551). Roku 1849 stanovil papež Pius IX. na den 1. července svátek Nejdražší krve Kristovy, který ale byl po 2. vatikánském koncilu opět sloučen se svátkem Těla Páně. Tam, kde se slavnost Těla a Krve Páně neslaví ve čtvrtek po oktávě svatodušních svátků, tedy po slavnosti Nejsvětější Trojice, jako svátek zasvěcený resp. není dnem pracovního volna, přenáší se – stejně jako u nás – na následující neděli.

O veřejném procesí s Nejsvětější svátostí oltářní však v Urbanově bule není ani slovo. Poprvé je doloženo z rozmezí let 1274 až 1279 v Kolíně nad Rýnem, v Praze až r. 1355. Obecně se šířilo od počátku 14. století a s ním i vývoj zvláštního liturgického předmětu – monstrance. V 17. a 18. století se u nás běžně konávala procesí se čtyřmi zastaveními. V některých farnostech se podobná pořádala i ve svátečním oktávě, kdy se prosilo za zachování zdrojů obživy a ochranu ode všeho zlého. Podle tehdejších předpisů pražské arcidiecéze se Nejsvětější svátost směla v procesí po veřejném prostranství nést jedině o Božím těle a o velikonoční slavnosti Vzkříšení Páně na Bílou sobotu večer. Oboje také tolerovaly osvícenské reformy.

Původ tohoto svátku, který býval v některých dobách slaven s velkou okázalostí, a jindy naopak téměř ve skrytosti, však může v sobě ukrývat českou stopu. Ve středověké Bolseně, v kostele zasvěceném sv. Kristýně, tamní starokřesťanské mučedníci, se roku 1263 nebo 1264 měl stát zázrak, který byl ovšem v různých verzích (i tak je v literatuře doposud tradován) písemně zachycen až v průběhu 14. století, tedy několik desetiletí po samotné události. Podle nich mohl zapůsobit jako bezprostřední podnět pro zavedení svátku. Jádrem příběhu je, že jakýsi kněz při sloužení mše sv. (za)pochyboval o podstatné přeměně způsob chleba a vína v Tělo a Krev Kristovu a o Jeho skutečné přítomnosti v nich po slovech proměňování (tzv. transsubstanciacie – článek víry, vydaný 4. lateránským koncilem r. 1215 v reakci na dobové odchylné názory a hnutí), čemuž na důkaz se objevila krev, jejíž stopy jsou

R. Santi:
Mše
bolsenská.
Detail
fresky.
Vatikán,
Stanza
d'Elidoro

dodnes patrné na relikvii sv. Korporálu (menší lněné plátno, na němž spočívají způsoby při proměňování), která je uchovávána a příležitostně ve skvostném středověkém relikviáři vystavována v mohutné katedrále v Orvietu. Bolsenský zázrak spolu s papežem Juliem II., který si fresku objednal, a dalšími současníky v jedné z vatikánských komnat svým mistrovským štětcem vypodobnil Raffaello Santi (1512).

V některých podáních se uvádí, že onen kněz pocházel zpoza Alp (Němec) či že jím byl dokonce Čech, kterýsi Petr z Prahy. Tuto verzi legendy se před lety jal prověřit významný český historik v oboru církevních dějin prof. Jaroslav V. Polc (1929 – 2004; publikováno mj. ve sborníku jeho prací *Česká církev v dějinách*. Praha 1999). Porovnáním výpovědí historických pramenů došel k zajímavému závěru. V červnu 1264 u papežského dvora v Orvietu skutečně pobýval mistr Petr, pražský kanovník a protonotář českého panovníka Přemysla Otakara II., což dokládá vydání dvou listin – jedné pro něho a druhé pro pana krále. Mistr Petr byl nikoliv nevýznamnou postavou tehdejší české církve i politiky, nakonec proboštem vyšehradským a kancléřem Království českého (žil ještě r. 1288). Avšak pro chybějící písemné doklady nelze klást rovnítko mezi něho a zmíněnou událost. Profesor Polc ale dovozuje, že vůbec první oslava svátku Božího těla dne 19. června 1264 mohla být slavnostním přenesením „ostatků“ po zázraku z Bolseny do Orvietu. Stalo se tak ve čtvrtek po oktávu svatodušních svátků, kterýžto den Urban IV. dle lutyšské tradice určil za termín nově zavedené celocírkevní slavnosti.

katedrála v Orvietu

Na samý závěr budiž připojeno pár slov z podání rázu legendárního, jež může mít pravdivé jádro. Když se sv. Tomáš Akvinský jednou modlil před Ukřižovaným, ozval se z kříže hlas: „Dobře jsi psal, Tomáši, o Svátosti Těla mého, jakou odměnu sobě žádáš?“ Odpověděl: „Pane, ne jinou, než Tebe samého!“

Kéž se takové odměny jednou dostane i nám.

Sp.

Trojice

Nedávno jsme slavili svátek Boží Trojice. Následující výklad ikony od Andreje Rubleva, v níž je zobrazena trojice andělů-

poutníků při setkání s Abrahamem (viz kniha Genesis 18. kapitola) a která naznačuje Boží Trojici, nás chce uvést do tohoto tajemství.

Otec je na levé straně obrazu. Má nevýrazný plášť barvy země, stvoření. Je Bůh skrytý, přítomný ve svém díle, které o něm svědčí. Dívá se na Ducha, protože Duch z Otce vychází. Otec je dárce Ducha svatého. Bůh Otec pravou rukou naznačuje stvoření, jakoby na něco sahal, něčeho se dotýkal. Za Otcem je dům – otcovský dům a v něm mnoho přibytků. Dům pro každého. Dům pro Tebe.

Syn je uprostřed. Má barvu šatů fialovou. Ta je symbolem pozemského života – pot, slzy, očekávání. Dívá se na Otce, dělá to, co chce Otec, je ponořen do kontemplace Otce. (Jan 5,19) Ruce syna naznačují božství (žezlo) a lidství. Za Synem je strom – připomíná strom života, strom ráje, strom kříže ..., Ježíše, který je kmen a my jeho ratolesti, jen ve spojení s ním budeme zelení – plní života.

Duch Svatý Barva pláště je zelená. Je to barva života. Duch je ten, který dává život. Dívá se dolů – na stvoření, na člověka, na církve, kde je činný, kde působí. Za Duchem je skála – připomíná, že Bůh je pevnou skalou, na níž je postavena církev i život každého z nás.

V levé ruce má každý hůl – znak poutníka – Bůh putuje k nám i s námi. Je to i znak pastýře, toho, kdo vede druhé, nebo i náznak žezla moci a vlády nade vším.

Mezi osobami je něžná láska – dotýkají se křídly jemným dotykem. Křídla – symbol lásky – chrání, pozvedají, kdo miluje, dovede se povznést nad všechno pozemské, přízemní, kdo miluje je blízko Bohu.

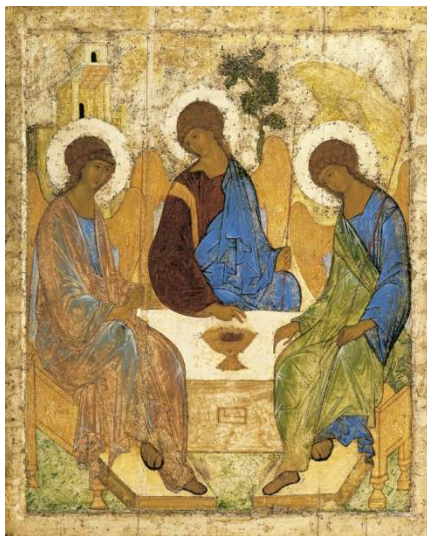
Kalich je přímo před Synem – naznačuje jeho oběť. Do tohoto kalichu může každý z nás vkládat dobro nebo zlo. Ježíš vše přijímá a proměňuje. Do kalichu můžeš vložit své srdce, jeho radosti i starosti a nechat ho proměnit.

Postavy vytvářejí kruh – znak sdílení, předávání lásky, znak společenství. Kruh není uzavřený - je otevřený, jako by tam měl někdo přijít – to místo je Tvoje... Bůh tě miluje. Bůh tě hledá. Rozpjaté ruce kříže tě hledají, čekají, chtěly by obejmout.

Jedno prázdné místo stále volné pro tebe. Dveře jsou otevřeny, je rozsvíceno, prostřeno, nachystáno na hostinu. Vše pro Tebe, kdo se díváš, kdo posloucháš, vnímáš. Ať jsi kdokoli, můžeš přisednout do tohoto společenství lásky. Otec touží mít dítě ve své blízkosti, dívat se na tebe, naklánět se k tobě. Stát před Bohem jako dítě se srdcem plným touhy po Bohu.

Postav se pod pohled nebeského Otce, tři poutníci stále procházejí světem, kdo je přijme?, najde se u Tebe místo? **Tvé srdce se naplní, když se postavíš na místo, kde jsi zván, kam patříš. Nic jiného Tě neučiní šťastným, než to, že spočineš v Bohu.** (Jan 6,35)

Být stále doma – v přítomnosti Otce, Syna, Ducha. Doma je tam, kde na Tebe někdo s láskou čeká. (podrobnější výklad: <http://www.cestykatecheze.cz/casopis/2009-2/Ikona-Trojice.html>)

Stalo se ...

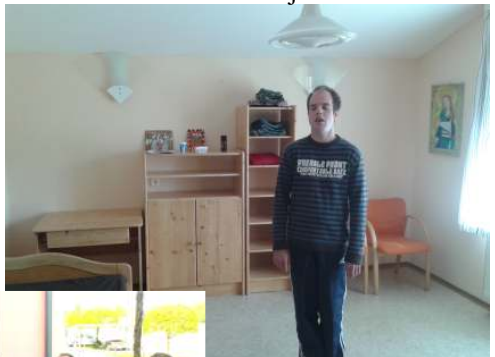
V neděli 27. dubna se konala poutní slavnost v Blansku. I když nebylo ideální počasí

přece se pár lidí sešlo. Nemohli jsme sice jít pěšky už z Kaplice, (kvůli bouřce), přece jsme

však odpoledne pěšky zvládli alespoň trasu od kostela v Blansku ke kapličce. Už když jsme se k ní blížili, tak jsme zaslechli přírodou línoucí se hudbu, která vycházela z kaple, kde Adélka s Jakubem nacvičovali hudební program. Velmi se nám líbil. V kostele se pak konalo pásmo hudby, doprovázené z venku zvuky hromu. Ke svátku sv. Jiří – bojovníka se zlem se to docela hodilo. Děkuji všem účinkujícím.

Nejspíše si kapličtí pamatují na Láďka z ubytovny u Mostek. Ten je nyní v soc. zařízení v Mačkově u Blatné. Byli jsme ho

tam v pondělí 28.4. navštívit. Je tam hezké prostředí. Láďkovi se zde moc líbí. Má zde hodně kamarádů.

V pátek 2.5. jsme v Kaplici přivítali sbor Keep Smiling Gospel z Orlové, který nás potěšil pěknou gospelovou hudbou.

V neděli 4.5. právě v den svátku sv. Floriána jsme v kostele, který nese jeho jméno slavili „Malou pout““. Po mši sv. následovalo občerstvení.

Poutní slavnost jsme měli také v Omleničce. V předvečer oslavy sv. Jana Nepomuckého-tedy v sobotu 17.5. se konal žákovský koncert ZUŠ Kaplice, moc hezký. A následující den – v neděli česko-německá mše sv. s německy mluvícími rodáky.

Ve čtvrtek 29.5. se několik farníků vydalo na koncert Vídeňské filharmonie do Vídně. Ten se konal v parku císařského paláce Schönbrunn. Zájezd organizovalo KIC Kaplice. Nejprve jsme se mohli projít po nádherném parku a pak za nočního osvětlení naslouchat pěkné hudbě.

Dětská pout' v Pohorí

V sobotu 24.5. se sjely mnohé děti z našeho okresu do Pohorí na Šumavě na Dětskou vikariátní pout'.

Zahájena byla mší sv. v kostele P. Marie Dobré rady. Hudební doprovod obstarala Kristýna. Účastníků pouti

bylo asi kolem stovky, z našich farností se účastnilo asi 10 dětí. Po mši sv. následovalo občerstvení a pak vyšly skupinky dětí

na cestu do dlouhou 1,5 km do rakouského Stadlbergu, na níž bylo několik zastavení s poučným i soutěžním programem. Skupinky vycházely vždy po dvaceti minutách a děti, které zatím čekaly, se zabavily malováním nebo sportovním programem. Bylo také možné si popovídat a seznámit se s dětmi z jiných farností našeho vikariátu.

Prostor vzniklý ze zřícené lodi kostela k tomu dával hezkou příležitost. Přátelé z Rakouska již však mají plány na dostavbu celého kostela a shromažďují k tomu i finanční prostředky.

Oběd byl z vlastních zásob, ale alespoň několik z nás bylo pozváno na domácí uzené maso panem Altmannem, vedoucím rakouského spolku rodáků.

Na této fotce vidíme děti z našich farností, převážně byly z Pohorské Vsi a z Malont. Část přijela auty, část autobusem s ost. poutníky.

Naše skupinka vycházela od kostela jako poslední. Aby pouť byla skutečnou poutí, je dobré když alespoň kus cesty jdeme společně pěšky. Cestou je možné si popovídat a tak přispět k vytvoření společenství. Tématem pouti bylo „Povolání v církvi“ a tak byla jednotlivá zastavení zaměřena k tomuto tématu. Na prvním se děti dozvěděly něco o řeholním povolání, o tom jak se žije v klášteře a co řeholníci dělají. Zde dostaly z korálků desátek růžence.

Na dalším zastavení nás přivítala sv. Zdislava – patronka rodin. Myšlenkou tohoto stanoviště byla rodinná tematika. Děti si mohly v náznaku vyzkoušet jak náročná je role matky v rodině.

Pak se opět vydáváme na cestu, ta je symbolem naší životní pouti. I na cestě životem je dobré, když člověk nejde sám, ale má kamarády a přátele, s nimiž může prožít radostné chvíle. Leckdy potřebujeme všichni oporu těch druhých, někdy nás někdo musí vzít doslova na záda.

Třetí zastavení bylo spojeno s postavou sv. Václava a tématikou povolání k službě společnosti. Kež by ve veřejných funkcích a mezi politiky bylo více opravdových křesťanů Václavova formátu. Děti se také seznámily s myšlenkou rytířství – tedy čestnosti, statečnosti a odvahy. Někteří si mohli vyzkoušet i drátěnou ochranu hlavy a ramen. Naší hlavní ochranou je však ta nebeská. Proto jsme zde zazpívali svatováclavský chorál s prosbou o ochranu sv. Václava.

Na posledním stanovišti se děti setkaly se zástupcem jiného povolání v církvi - povolání kněžského, jehož představitelem je sv. Jan Nepomucký. Nedaleká kaple s tímto povoláním

úzce souvisí. Posláním kněze však není jen konat bohoslužby v kostelích a kaplích. Je povolán zvláště vytvářet živé chrámy jimiž jsou lidská srdce a lidská společenství. K tomu jistě přispěla také tato dětská pouť.

Velmi se vydařila nejen díky skvělé organizaci katechetek a katechetů, ale i díky pěknému počasí. Všude v okolí totiž přšelo, nebo byla bouřka, zde však stále svítilo sluníčko.

Jakoby to bylo znamení, že u P. Marie, v její blízkosti je vždy dobře. Vždyť, kde je ona, je i slunce našich duší – Ježíš. On také přebývá v našich srdcích, a tak i kdyby i na této pouti přšelo, přesto bychom se mohli radovat ze sluníčka v duši.

Obrázek vlevo zobrazuje český pramen řeky Lužnice, který je nedaleko zmíněné kaple. Upomíná na potřebnost návratu k pramenům – počátkům i našich povolání. Ke zdrojům všeho dobrého a především k Prameni všeho - k Bohu.

On je též naším občerstvením. Studánkou, kde jeho láska vyvěrá, je i naše nitro a nitro bližních.

Po cestě jsme mohli obdivovat také krásnou přírodu, která je stopou Boží přítomnosti.

Na závěr pouti jsme se ještě zastavili v kostele, kde všichni obdrželi upomínku na pouť a letáček s informacemi o kostele, který vlastně vstal z mrtvých. Kež je v našem životě vždy přítomna naděje, že vše rozbořené a zřícené se díky Božímu Duchu může obnovit. Jen nezapomeňme, že k tomu je potřeba se spojit s druhými a dát se Pánu zcela k dispozici.

Kež se tak stále s námi děje! Díky všem kdo pouť připravili i všem, kdo se zúčastnili. pš

Stalo se ...

V neděli 25.5. jsme se vydali do Cetvin, kde po májové pobožnosti následovala procházka ke kapli sv. Šebestiána. Ve výklenku kaple je jeho obraz spolu s vyobrazením

městečka Cetviny, před jeho zánikem. Šebestián byl důstojníkem císařské stráže ve 4. st. Když se přišlo na to, že je křesťanem, byl prostřelen šípy a usmrcen.

V Kaplici na faře probíhá nyní příprava dětí na první svaté přijímání, které se uskuteční v Kaplici o pouti v neděli 29.6. od 9.30 v kostele. Děti se tak připravují na své první veřejné vyznání víry a přátelství s Ježíšem, kterého chtějí přijmout do svého srdce i celého života.

V neděli 25.5. se v Dolním Dvořišti uskutečnil společný koncert dětí z hudebních škol v Kaplici a ve Freistadtu. Byl to překrásný zážitek.

Tato fotografie připomíná práce, které se konaly po opravě střechy fary v Kaplici. Díky ubytovaným – zvláště Tondovi.

K O S T E L Ů N O C

Součástí prohlídky byla i půda. Spolu s věží byla osvětlena díky zapůjčeným světlům z kultur. a inf. centra. Obdivovat bylo možné zajímavý krov.

V pátek 23.5. proběhla v kaplických kostelích akce Noc kostelů. Nejprve bylo možné si individuálně prohlédnout kostely a požádat o informace k jednotlivým věcem či k historii. Byly vystaveny také liturgické předměty a roucha. Od půl deváté se hrála mládežnická skupina

„Rovnátka“ pod vedením katechety Štěpánky Talířové divadelní hru o sv. Vojtěchovi. Ač se jednalo o hru o mučedníkovi, asi se nikdo neubráníl smíchu, když se v převleku za divocho objevil Benjamín.

„Zlatým hřebem“ večera byl žakovský koncert ZUŠ Kaplice. Temnotu kostela i našich srdcí projasnily nejen svíčky, ale i dětský hudební projev. Díky všem účinkujícím i organizátorům.

Oznámení

◆ PODĚKOVÁNÍ KRISTÝNĚ PERAUSOVÉ

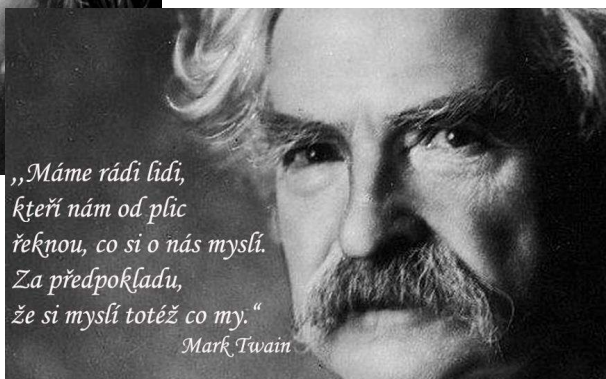
Vážený přítelé,

rádi bychom na tomto místě vyjádřili dík pastorační asistentce Kristýně Perausové. Díky Kristýně znatelně stoupla úroveň bohoslužeb s dětskými zpěvy, velice dobře zvládá seskupit i vícečetný pěvecký a instrumentální sbor (viz farní dny, farní plesy apod.). Činnost naší pastorační asistentky výborně doplňuje ony krásné akce, které zde zavedl náš kněz P. Šimák, a které zde nikdy předtím nebývaly a celá naše křesťanská aktivita se upínala jen na návštěvy bohoslužeb, kdy věřící neměli možnost blíže se poznat a něco spolu zažít...

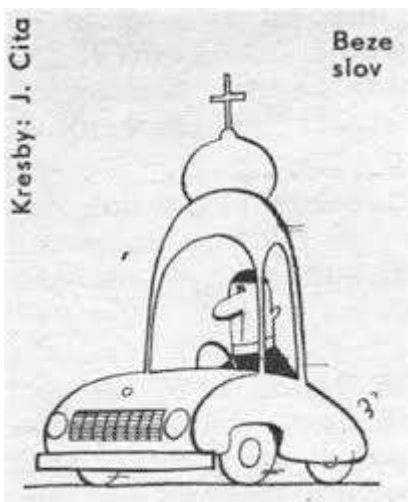
Měli jsme mnohokrát příležitost být "u zrodu" krásných vícehlasých písní, kdy Kristýna dokázala vždy výborně sladit a seskupit naše neukázněné a vlastně tak trochu i amatérské hudební snažení. Vždy dokáže vyhledat a nakombinovat nové a nové písně, vždy je milá a veselá a z našeho trénování dělá radostnou činnost. Kristýně patří z naší strany velký dík za její časovou oběť, za její vytrvalost; a především obdiv za koordinační dovednost a za výsledky, které by nám mohly ostatní farnosti (v dobrém) i závidět.

(Toto poděkování nemá v úmyslu zakrýt hudební umění pana varhaníka a ostatních zpěváků, jim patří také dík.)

Štěpán Doušek, Jakub Novotný

- ☺ “Většinu příběhů ve Starém zákoně můžeme chápat jako předobrazy,” říká profesor biblistiky na jedné přednášce.
“Lze vyprávění o tom, jak sedm hubených krav sežralo sedm tučných krav a zůstaly hubené, chápat jako předobraz některých našich privatizačních akcí?” ozve se z pléna.
- ☺ Minulou neděli se v kostele četlo evangelium o uzdravení chromého. Při následujícím vyučování náboženství se pan katecheta ptá žáka, o čem bylo nedělní evangelium a uslyší odpověď: “No, vo tom vochrněným, přece!”
- ☺ Pan farář byl na návštěvě ve velice zbožné rodině. Při odchodu se loučí se všemi a podává ruku i nejmladšímu synovi. Ten však mlčí. Rodiče syna povzbuzují: “Tak co se říká?” “Pán Bůh zaplat’, že odcházíte.”
- ☺ Z Afriky došel do domovského kláštera po čase opět dopis jednoho otce misionáře. Bratr s ním pospíchá k otci opatovi: “Ctihodný otče, náš otec Placidus si už opět stěžuje na nedostatek vody v poušti.” “No, to přece dělá v každém dopise!” “No jo, jenže tentokrát je známka připevněna kancelářskou svorkou.”
- ☺ Mladí manželé byli s dítětem na procházce a potkali pana faráře. „Dobře jste nám ho zalil, pane faráři,“ pronesl muž, „už běhá. „

- ☺ "Co by se stalo, kdybych vám uřízl levé ucho?"
ptá se psycholog pacienta.
"Neslyšel bych."
"A kdybych Vám, uřízl pravé ucho?"
"Neviděl bych."
"Jak to?" ptá s psycholog překvapeně.
"Spadly by mi brýle."

Zfateční matřiky:

Kaplice:

Pohřby:

14.5. Zdeňka Křížová

Rychnov nad Malší

Pohřby:

31.5. Adolf Dolanský

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Citáty:

*„Chcete-li vybudovat
velký podnik,
vybudujte nejdříve sebe.“*

Tomáš Baťa

*„Existuje tisíce způsobů,
jak zabít čas,
ale žádný,
jak ho vzkřísit.“*

Albert Einstein

*„Všichni vědí naprosto přesně,
jak mají žít druzí.
Zato nikdy nevědí,
jak mají žít oni sami.“*

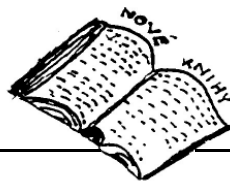
*(Alchymista)
Paulo Coelho*

*„Představte si to ticho,
kdyby lidé říkali jen to, co vědí.“*

Karel Čapek

Farní knihovna

i prodejna v Kaplici informuje

NOVÉ KNIHY

J. Beránek – V. Vacek: MĚL JSEM ŠTĚSTÍ NA LIDI

Knih rozhovorů s trochu vybočujícím knězem z Letohradu o jeho kněžském působení a hledání nových cest, jak přiblížit lidem krásu toho nejcennějšího – hlubokých mezilidských vztahů a dospělé svobody.

Anthony de Mello: SPOJENÍ S BOHEM

De Mellovy exerciční promluvy, které sám pečlivě připravil, ale nestihl publikovat. Velmi působivě zde osvětluje tři základní témata: modlitbu, pokání a Kristovu lásku

Luc Ferry: ROZUMĚT ŽIVOTU

Uvedení do filozofie nejen pro mladou generaci. Francouzský filozof si ve své světoznámé knize předsevzal zasvětit čtenáře do základních myšlenek filozofie a seznámit je s hlavními otázkami a mezníky dějin evropského filozofického myšlení. Autor považuje filozofii za nezbytnou součást života.

Michael Reeber: VELKÁ SVĚTOVÁ NÁBOŽENSTVÍ

Stručný, ale výstižný přehled velkých světových náboženství, který umožňuje se rychle s nimi seznámit.

i doporučuje knihy ze svého fondu:

Tereza Zukic: SKATEBOARD BOŽÍ

Skutečný životní příběh o hledání a nalézání ži vého Boha, který se může stát inspirací také pro nás. Sestra Tereza je pro mnoho čtenářů a televizních diváků v Německu zosobněním laskavé a veselé církve současnosti.

František Hobizal: BUDĚJOVICKÁ TRILOGIE

Budějovickou trilogii tvoří, podobně jako před časem vydanou Šumavskou trilogii, tři původně samostatné knihy P. Františka Hobizala, které napsal v letech 1964 až 1967, a to: Budějovické nálady, Volání budějovických zvonů, Bomby na Budějovice. Zachycují vzpomínky autora beletristicky a čtivě zpracované.

Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.25 NE – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny

V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audionosiče s přednáškami i hudbou, filmy apod.

Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence a přívěšky.

Pavel Šimák

INFORMACE

Pro všechny farnosti

■■■ PETROPAVLOVSKÁ POUŤ-KAPLICE 29.6. - s 1. sv. přijímáním dětí

Zveme bratry a sestry ze všech farností!

9.30h slavnostní mše sv. v kostele

11-14h vystoupení kapely Pyškot Band Milana Janů (country)-Farské náměstí

14-15h skupina mladých "Rovnátka" scénka o sv. Vojtěchovi, + malé hudební vystoupení

15-18h vystoupení kapely Kašovanka

15-16.30h hry a soutěže pro děti - kolem kostela

18-19h koncert duchovní hudby- v kostele

Na Farském náměstí budou prodejní stánky a také stánek s občerstvením. Bude zde k dispozici také grilované sele. Tak zde máte možnost i poobědvat. Každopádně přijďte alespoň na chvíli posedět, občerstvit se a poslechnout si pěkné písničky i vystoupení našich dětí.

■■■ **PODĚKOVÁNÍ ZA 50 LET ŽIVOTA P. Pavel Vás** zve na oslavu svých „padesátin“, která se bude konat v Kaplici v sobotu 12.7. Od 10h bude mše sv. s kněžími z vikariátu a možná i s panem biskupem Pavlem. Pak bude následovat posezení a občerstvení na faře až do 15h. Všichni jste zváni. Pokud bude mít někdo možnost s sebou přinést něco k občerstvení (sladké i slané), budeme rádi.

■■■ **POUTNÍ ZÁJEZD DO TAIZÉ** ve Francii (ekumenické místo setkávání mládeže) bude konat P. Pavel od **14. do 24.7.** Navštívíme také poutní místo La Saletta, Avignon, chvíli pobudeme u moře a pak přes Milán zpět. Můžete se přidat, cena za dopravu a ubytování se snídaní bude kolem 11 tis. Kč. Strava buď vlastní, nebo si zajistí každý sám.

■■■ **DĚTSKÝ KŘEŠŤANSKÝ TÁBOR** se bude konat opět na Přírkově Mlýně u Pohorské Vsi od **9.8. do 23.8.** Bližší informace u vedoucích tábora: kusova.l@seznam.cz kus.l@seznam.cz Tf.: 733 577 776, 602 361 010, nebo u P. Pavla (732 872 662)

■■■ **FARNÍ DOVOLENÁ** se bude konat od **10. do 16.** srpna v západních Čechách. Navštívíme Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Cheb, Bečov nad Teplou (relikviář sv. Maura), klášter Teplá, Nový Dvůr, německý Waldsassen. Přihlásit se můžete u P. Pavla (tf.732 872 662)

Kaplice

■■■ **OSLAVA SVÁTKU BOŽÍHO TĚLA** se uskuteční v neděli 22.6. při mši sv. od 9.30, po níž následuje eucharistický průvod kolem kostela.

■■■ **SETKÁNÍ NĚMECKY MLUVÍCÍCH RODÁKŮ** se bude konat v pondělí 23. června. Mše sv. začne v 10h, pak bude následovat modlitba za zemřelé u nového náhrobku na hřbitově. Poté následuje oběd a pohoštění na faře. Prosíme farníky, zda by mohli upéct zákusky ke kávě a přinést je na faru. Předem moc děkujeme!

■■■ **TÁBORÁK K ZAČÁTKU PRÁZDIN** se bude konat ve středu 2.7. od 18h na farním dvoře. Špekáčky s sebou!

■■■ **OSLAVA SVÁTKU SV. CYRILA A METODĚJE** se bude konat v sobotu 5.7. od 9.30h v kostele

Rožmitál na Šumavě

■■■ **TÁBORÁK K ZAČÁTKU PRÁZDIN** se bude konat v sobotu 28.6. od 19.15h na farním dvoře. Špekáčky s sebou!

Dolní Dvořiště

■■■ **V NEDĚLI 29.6. ZDE MŠE SV. NEBUDE.** Zájemci o dopravu na poutní mši sv. v Kaplici (v 9.30) ať se přihlásí u P. Pavla

■■■ **TÁBORÁK K ZAČÁTKU PRÁZDIN** se bude konat v pondělí 30.6. od 18h Špekáčky s sebou!

Malonty

■■■ **TÁBORÁK K ZAČÁTKU PRÁZDIN** se bude konat v úterý 1.7. od 18h na farním dvoře. Špekáčky s sebou!

Omlenice

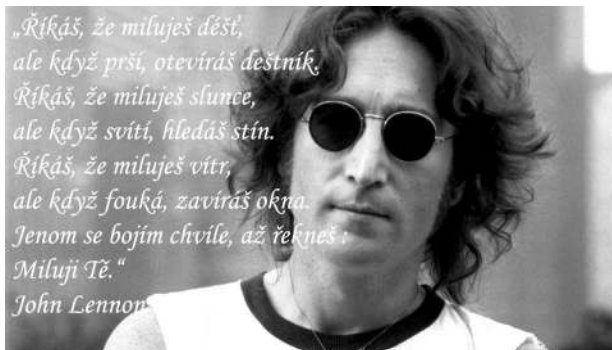
■■■ **TÁBORÁK K ZAČÁTKU PRÁZDIN** se bude konat ve čtvrtek 3.7. od 18h na farní zahradě. Špekáčky s sebou!

Pohorská Ves

■■■ **TÁBORÁK K ZAČÁTKU PRÁZDIN** se bude konat v neděli 6.7. od 17h. Špekáčky s sebou!

Jinde

■■■ **KONCERT SKUPINY PAPERKY V TRH. SVINECH** se bude konat v pátek 18.7.2014 v 17.30h.

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.00 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše ted- ČT 4.9. Archa				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	1. sobota v měsíci	16.30h odjezd na Svätý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmickými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 8. a 29. 7.	17h
---------------	-----------------------	----------------------	--	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 26.6.	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	--	------------------	------------------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek nepravidelně, nyní ?	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	---	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE	mše svatá - nyní: 1x za 14 dní	13.. a 27.7.	11.15	Setkání ve společenství-1x měsíčně - v sakristii kostela,	nyní: ?	
---------------	--------------------------------	--------------	--------------	---	---------	--

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE	mše svatá 1x za 14 dní	nyní: 6.7..	11.15	Setkání v 17/18h Pondělí: ?.	Svatý Kámen poutní kostel P. Marie Sněžné: 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 5.7.	
---------------	------------------------	-------------	--------------	--	---	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: ?.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------------------------	------------	--------------------	--------------------	---	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linharta

NEDELE - 1. v měsíci	mše sv. nyní: 6.7.	v 15h	Setkání dětí - 1 x za 14 dní venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota (ob) 10.30h
--------------------------------	--------------------	-------	---	------------------------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady

Něm.-česká pout': 2. SO v srpnu- 14h Česká pout': 2. NE v září od 14.30h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně - září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy				
---	---	--	--	--	--

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba, kdy je kněz nejnáze k zastžení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30h a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h. Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (telefonicky).

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa, na niž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. NEPRODEJNÉ (Náklady na 1 kus asi 15,-Kč.) Toto číslo vyšlo v neděli 22.6.2014.

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc červen 2014

Úmysl všeobecný: Aby **nezaměstnaní** obdrželi podporu a práci, kterou potřebují k důstojnému životu.

Úmysl misijní: **Za Evropu**, aby díky svědectví věřících opět našla své křesťanské kořeny.

Úmysl národní: Aby všichni lidé **zodpovědně přistupovali** ke svému životu i práci.

Úmysly farní: Prosíme Tě, Pane, o požehnání pro Petropavlovskou pouť v Kaplici, aby se vydařila a také někoho oslovila i svou duchovní náplní

● Svěťujeme Ti, Pane, děti i dospělé, kteří přistoupí k prvnímu svatému přijímání: dej ať Ti zůstanou věrní a následují Tě v životě

● Prosíme o dobrou volbu nového biskupa, ať je to člověk podle Tvého srdce

● Prosíme za všechny, kdo se vydávají na dovolenou, ochraňuj je na cestách a dej ať si o dovolené odpočinou a setkají se nově také s Tebou

● Dej, Pane, ať všichni pokřtění letos i v uplynulých letech se Ti neztratí, rostou ve víře a také se zapojí do církevního života

● Pomoz nám, Pane, založit společenství rodin, ministrantské společenství a obnovit společenství mladých

● Prosíme za pokoj pro všechny země, kde se válčí, nebo je napětí, zvláště za Ukrajinu, Sýrii a Irák, pomoz vyřešit tyto konflikty a pomoz všem obětem

● Pomoz, Pane, mladým v našich farnostech a obcích, najít svůj smysl života, své místo ve společnosti a voláš-li je k manželství, také vhodného životního partnera

● Prosíme o nová kněžská i řeholní povolání, i za povolání k různým službám ve farnosti; povolej, Pane, také nové ministranty a dej své požehnání našim akolytům, varhaníkům, kostelníkům a všem, kdo ve farnostech slouží

● Prosíme za dívku Joyce z Indie, jíž jsme si vzali do adopce na dálku. Žehnej jí, i celé rodině, buď jí oporou a pomoz jí vystudovat, najít si dobrou práci.

● Požehnej činnosti Kaplické Charity a všem, o které se Charita stará.

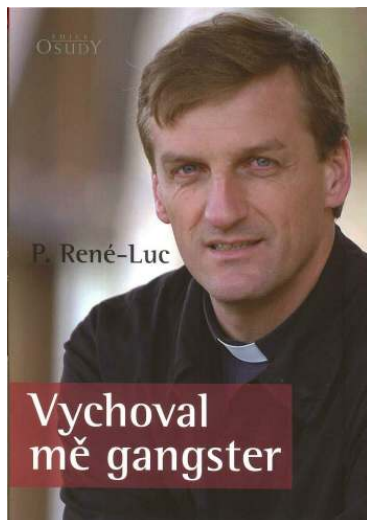
● Prosíme za ubytované na našich farách, pomoz jim v jejich problémech

● Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla.

● Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou naději a veď k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za

● Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy

Farní prodejna a knihovna v Kaplici nabízí:

Nic nenahrávalo tomu, že se kdy René-Luc stane knězem. Svému povolání byl ještě na hony vzdálen i onoho podzimního večera v listopadu roku 1979, kdy byl svědkem toho, jak se jeho nevlastní otec uprostřed ulice zastřelil; právě ho propustili z vězení. Tento traumatický zážitek navazuje na léta bouřlivého dětství. René-Luc, který vlastního otce vůbec nepoznal, se rychle stává mladistvým zločincem - navzdory lásce své matky, která se ze všech sil snaží obstarat pět dětí. Cesta z kopce se *zarazí až tehdy*, když se René-Luc setká s kazatelem Nickym Cruzem, bývalým vůdcem newyorského gangu Portorikánců (srov. Wilkerson, *Dýka a kříž* nebo *Utíkej, malý, utíkej*). Vyslechne jeho svědectví o setkání s Kristem a zasáhne ho Boží milost, takže se rozhodne změnit svůj život a odevzdat ho Bohu. Setkává se s hnutím charismatické obnovy a postupně je získán pro novou evangelizaci: spolu s otcem

Danielem-Angem a dalšími jede povzbudit křesťany do válkou zmítaného Libanonu, svědčí o své víře před tisíci mladými, zakládá jednu z prvních katolických rockových kapel ve Francii a stává se duchovním synem Jana Pavla II- Roku 1994 je vysvěcen na kněze. Hledá a nalézá i svého fyzického otce. Knížka *Vychoval mě gangster* je strhujícím příběhem víry a naděje, který potvrzuje, že Boží milost umí psát rovně i po krivolakých řádcích.

Jak se postavit utrpení, jak mu čelit ve světě, který je stále tvrdší, v němž je tolik lidí izolováno?
Jak ho snášet v každodenním životě?

Guy Gilbert se snaží doprovázet každého, kdo se s utrpením setkává. Rozvíjí reflexe nad různými druhy životních bolestí - samotou, chudobou, nemocí, handicapem, ale i nad rodičovským trápením, zabývá se i útrapami v lásce, ztrátou drahé bytosti, stářím, odchodem ze života.

Za svého více než padesátiletého kněžského i výchovného působení už viděl mnoho bolestí; říká, že jeho práce s mladými v nouzi přináší každodenní střety s utrpením. Nabízí proto své názory a rady, **protkané krátkými příběhy ze života** v typickém „gilbertovském“ živém podání, a poskytuje opěrné body v různých životních situacích. Jeho slova, vyjadřující pochopení pro lidské problémy, mluví ke všem generacím - lidem středního věku, seniorům i mladým lidem.

